

Er en fremsat Begæring afslaaet af Overøvrigheden, kan Spørgsmaal om Udskrivning ikke med Virkning efter denne Paragraf rejses, forinden der er forløbet fire Maaneder efter Overøvrighedens, eventuelt Justitsministeriets, Afgørelse.

§ 10.

Overfor sindssyge, aandssvage eller epileptiske Personer, hvis Sygdom ifølge Lægeerklæring rummer Fare for Retssikkerheden, skal Overøvrigheden, for saa vidt det skønnes fornødent, træffe passende Sikkerhedsforanstaltninger, eventuelt ved Anbringelse paa dertil bestemt Hospital eller Anstalt.

Foranstaltninger, der er truffet i Henhold til foranstaaende Bestemmelse, kan kun ophæves eller forandres af vedkommende Overøvrighed.

§ 11.

Det har sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler om Indlæggelse af sindssyge, aandssvage og epileptiske Personer i Henhold til Dom og om Indlæggelse til Observation ifølge Retskendelse.

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1931.

§ 13.

Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves Christian den Femtes Danske Lov 1. Bog, 19. Kap., Art. 7, for Færøernes Vedkommende samme Konges Norske Lov 1. Bog, 17. Kap., Art. 7.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Samtidig med at Familieretskommissionen i 1921 til Justitsministeriet fremsendte det af Kommissionen udarbejdede Udkast til Lov om Umyndighed og Værgemaal, som danner Grundlaget for Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal, udtalte Kommissionen, at den ikke paa det daværende Tidspunkt mente at kunne fremkomme med Forslag vedrørende den nærmere Gennemførelse af Reglen i Udkastets § 47, som svarer til Lovens § 46, om Værgens Omsorg for den umyndiggjorted Person, særlig vedrørende Indlæggelse og Tilbageholdelse paa Anstalter.

Efter Kommissionens Opfattelse kunde nemlig de Forskrifter, der burde knytte sig til den anførte Lovbestemmelse, ikke udarbejdes uden Bistand af særlig sagkyndige, specielt paa Sindssygevesenets Omraade, og Kommissionen udbad sig derfor Justitsministeriets Bemyndigelse til at indlede det fornødne Samarbejde med saa-

danne sagkyndige, som Kommissionen maatte finde det ønskeligt at forhandle med.

Under Forhandlingerne i Rigsdagen angaaende Lov Nr. 133 af 11. April 1925 om Sikkerhedsforanstaltninger mod visse Personer, der udsætter Retssikkerheden for Fare, blev der, jfr. Rigsdagstidende 1924—25, Folketingets Forhandling Sp. 3110 og 3134 samt Landstingets Forhandling Sp. 389, fremsat Ønske om, at Umyndighedslovgivningen maatte blive fuldstændiggjort med Regler om Frihedsberøvelse eller Frihedsindskrænkning udenfor Strafferetsplejen overfor alle Personer, paa hvilke der kan være Tale om at anvende saadanne Foranstaltninger.

I Henhold til de saaledes fremkomne Ønsker henstillede Justitsministeriet i Skrivelse af 17. Juni 1925 til Familieretskommissionen at optage det paagældende Emne til Behandling og at afgive Betænkning, ledsaget af Udkast til de Regler, som Kom-